

Aqqalu C. Jerimiassen

EM 2025/163-1

Atassut

22. Oktober 2025

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte lovforslag til at der ikke bliver ydet offentlige tilskud til privatskoler i Grønland. Lovforslaget skal fremsættes senest EM2026

(Medlem af Inatsisartut Kuno Fencker, Naleraq)

Enhver forælder skal have ret til at vælge, om deres barn skal gå i en privat skole eller i en af de kommunale folkeskoler her i landet.

Vi ønsker alle – uanset hvilket parti vi tilhører – at vores børn får en lys fremtid, og det er et fælles mål her i salen.

Jeg tror bestemt heller ikke, at nogen af os politikere herinde ønsker, at vores børns uddannelse skal forringes – for det ville være alvorligt.

Men det nuværende forslag fremstår meget uklart, og det rejser spørgsmålet om, hvad forslagsstilleren egentlig ønsker at opnå.

Når man siger, at tilskuddet skal afskaffes, må vi spørge: Hvad er det helt præcist, man vil fjerne?

Er det meningen, at alle tilskud til private skoler i landet helt skal afskaffes – så børn ikke længere kan gå i andre skoler end de offentlige?

Nuuk er ikke blot landets hovedstad, men også den langt mest befolkede by, uden nogen anden by i nærheden, der kan sammenlignes i størrelse.

Byen vokser fortsat, og det skaber i forvejen store udfordringer for skoleområdet.

Vil forslagsstilleren virkelig gøre situationen endnu vanskeligere for folkeskolerne i Nuuk?

Eller er det fordi forslagsstilleren selv har haft en personlig oplevelse med netop den private skole, at man nu ønsker at opnå en bestemt virkning med dette forslag?

Hvis en skole med omkring 200 elever mister sit offentlige tilskud, og kun 20 elever bliver tilbage, har partiet Naleraq så allerede planlagt, hvordan de resterende 180 børn skal fordeles – eller findes der endnu ingen plan?

Hvis der skal laves en plan, bliver det interessant at se, hvordan den skal se ud, for i en by som Nuuk, hvor elevtallet er så højt, skal alle børn fortsat have en skoleplads.

Det store skolebyggeri, Inussuk (ikke lufthavnsbyggeriet), har allerede været forsinket i lang tid.

Skolerne i Nuuks byområder er i forvejen pressede, og selvom bygningerne længe har trængt til renovering eller nedrivning, bruges nogle af dem stadig – på trods af store sundhedsmæssige udfordringer.

Så hvorfor skulle vi i en sådan situation, med så store kapacitetsproblemer, ikke engang kunne overveje at støtte de private skoler, som kan aflaste systemet og skabe valgfrihed?

I stedet for blot at afvise enhver form for støtte, burde vi se de private skolars muligheder som en positiv del af vores børns udvikling, ikke som noget, der skal bekæmpes.

Derfor udtaler vi i Atassut, at vi ikke kan støtte forslaget, og vi indstiller, at det forkastes ved anden behandling i den foreliggende form.